No. 84. 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 14 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,26, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, den 7. Julij. Eergisteren werd in de Vaux-hall-Gardens alhier, een groot feest gegeven, dat door 45,000 personen bijgewoond en besloten werd door de opstijging van een luchtballon, waarin behalve de eigenaar, Mr. *Gypsum*, nog drie andere heeren plaats namen. Na eenige moeijelijkheden rees de ballon in de hoogte en verdween weldra uit het gezigt, zoodat ieder meende, dat de luchtreizigers een genoegelijken togt aflegden. Spoedig zag men echter, een mijl verder, de ballon met eene duizelende vaart dalen; algemeene angst maakte zich van ieder meester, toen een der medeluchtreizigers eenigen tijd daarna in een rijtuig aankwam en de toedragt der zaak, zoo als zij plaats had en op het volgende neerkomt, verhaalde. Naauwelijks hadden de reizigers het gebruikelijke vuurwerk afgestoken, of men hoorde een geluid als een luchtstroom, en dadelijk daarop riep de eigenaar: De ballon is van onderen gebarsten, wij zijn verloren! Op dit oogenblik was de ballon 6000 vt. gestegen en met eene ijzingwekkende vaart stortte zij al waggelende naar beneden, terwijl tot overmaat van ramp de laatste brandende stukken des vuurwerks aan de ballon bleven vastzitten, zoodat zij dreigde met elk oogenblik in den brand te vliegen. De eerste schok was verschrikkelijk toen de ballon neerkwam, terwijl de reizigers geheel en al met de taf derzelve bedekt waren, naardien al het gas intusschen ontvloden was. Maar door een wonder, nog onbekend in de annalen der luchtreizen, kwamen de 4 luchtreizigers op een na er met den schrik af, terwijl die eene slechts eene ligte wonde aan de knie ontving. Die gelukkige uitkomst heeft men echter grootendeels te danken aan de onverstoorbare tegenwoordigheid van geest der luchtreizigers, die, ondanks het oogenschijnlijk vooruitzigt van binnen weinige minuten verpletterd te zullen zijn, alle middelen aanwendden, de ballon te verligten en den schok, wanneer zij op den grond nederkwam, zoo min zwaar mogelijk te maken.

— De volgende anecdote wordt sedert eenige dagen in de voorname kringen van Londen verhaald:

Prins *Albert* werd op een feest genoodigd en kreeg van zijne gemalin ook verlof zich derwaarts te begeven, doch moest alvorens de belofte afleggen voor middernacht terug te zullen komen; vrolijk, buitengewoon vrolijk zelfs, begaf hij zich een weinig later dan den bepaalden tijd naar de echtelijke slaapkamer, doch vond de deuren van het vertrek gesloten; op al zijn roepen en kloppen kreeg hij geen antwoord, zelfs zijne smeekingen werden niet verhoord. Eindelijk werd hij ongeduldig, klom weder in zijn rijtuig en liet zich naar het kasteel Claremont brengen, waar hij den nacht in een gerusten slaap doorbragt. Des morgens bij zijn ontwaken deed hij onmiddellijk den hertog van *Wellington* ontbieden en verzocht hem de koningin uit zijnen naam te bezoeken en haar te zeggen dat hij weinig smaak vond in hare aardigheden; dat zij, wel is waar, koningin was, en hij in het openbaar slechts de eerste harer onderdanen, maar dat hij koning in zijne slaapkamer wilde zijn; zoo haar dit niet beviel, zou hij naar het vasteland vertrekken.

De oude hertog, die niet voor de eerste maal met eene dergelijke zending was belast, begaf zich tot de koningin, welke zeer verschrikte op het denkbeeld, dat haar zeer beminde echtgenoot haar zoude ontsnappen. Op de vleugelen der liefde snelde zij naar Claremont, en de hartelijke verstandhouding werd spoedig weder hersteld..

Het gezegde van het satirieke blad *Punch* is dus niet zoo geheel ten onregte, dat namelijk prins *Albert half-a-crown a day and a sovereign at night*, (een halve kroon bij dag en een souverein des nachts) bezit.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 11. Julij. De kaaijen van het groot dok liggen overstapeld van granen, bij gebrek van wagons, om dezelve te vervoeren. Deze overstapeling zal ook niet spoedig ophouden; want sedert eergisteren hebben wij wederom zestien ladingen graan ontvangen, en men verwacht er nog andere.

— Te Ath is den 7. Julij op den middag een zwaar onweder losgebarsten; drie woningen, op redelijken afstand van elkander, zijn door den bliksem getroffen en stonden op een oogenblik in volle vlam. In weerwil van den zwaren regen en van de aangebragte hulp zijn de perceelen tot den grond toe afgebrand.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 9. Julij. Sedert eenigen tijd levert *l'Indépendance*, het voornaamste der Belgische dagbladen, correspondentie-artikelen uit Amsterdam, die schijnen te getuigen van eene innige bekendheid met ons regeringstelsel van behoud, deszelfs ministers en medestanders. Zij, die zich nader bekend willen maken met den oorsprong en de antecedenten onzer nieuwere aristocratie — die des behouds — mogen eenige vroegere nommers van het Brusselsche blad opslaan; zij kunnen er bijzonderheden aantreffen omtrent zonen van tamboers en marketentsters en van dansers rondom den Vrijheidsboom. Dat zij, die toen het hevigst medekraaiden met den franschen haan, thans het schelst Oranje-kraaijen, zulks moge dezen lieden het voordeeligst zijn, het meest beantwoorden aan hunne ijdelheid, het welgevalligst wezen aan eene meerderheid, die, nu eens in lompen gehuld, dan vetgemest uit de opbrengsten des volks, zich overmoedig gelden doet; maar behoorde het den eerlijken burger, den verstandigen man, den waren vriend zijns vaderlands niet voorzigtig te maken, niet een heilzaam wantrouwen in te boezemen?

Tot nog toe schenen onze Staten-Generaal niet van dat gevoelen. De dans, dien *Hunne Excellentiën* rondom het behoud executeerden, schijnt hun niet te hebben misvallen; zij gaven er *Hunne Excellentiën* voortdurend nieuwe dansschoenen — budgetten — toe. Men zag *Floor* en zijn' ambgenoot rondhuppelen om den boom des behouds, gelijk, naar men zegt (want ik was er niet bij tegenwoordig en kan het dus niet verzekeren) hunne vaders huppelden om den Vrijheidsboom. Ik voor mij, houde niet van boelering, hetzij om de gunst des volk, hetzij om de gunst eens konings. En wat een land, een natie wint bij zulke *courtisanerie*, — de geschiedenis heeft het meermalen geleerd. Noch voor den zoogenaamden *Vrijheidsboom*, noch voor dien der autocratische misbruiken, of van wat men thans *behoud* gelieft te noemen, is Nederland geschikte bodem. Ik, althans, geloof, dat men nog van onze natie zeggen kan, wat *Grotius* van haar zeide: *Insitum colere principes; sed Belgae leges supra putant*; dat is: «De Nederlanders, olschoon van nature eerbied koesterende voor hunne bestuurders, meenen toch, dat de wetten nog hooger staan."

Dringend tijd wordt het, derhalve, dat de vertegenwoordigers des Nederlandschen volks een einde maken aan een ministerie, hetgeen zich, blijkens de verslagen der Rekenkamer, zoowel als die der Tweede Kamer zelve, aan allerlei onwettigheden schuldig maakt en feil op feil begaat.

Het minachtend antwoord, door de ministers op het voorloopig verslag der Tweede Kamer gegeven, heeft algemeen verontwaardiging gewekt en teregt merkt de Amsterdamsche correspondent der *Indépendance* van den 28. Junij, daaromtrent aan: «Ziedaar, hoe het Nederlandsche mi-«nisterie tot de vertegenwoordigers der natie spreekt! Maar «aan wien de schuld? Is het niet de schuld dergene, die «door hunne flaauwe en schroomvallige houding, door hun-«ne weifelingen, dat ministerie geregtigden, om hen zoo «te behandelen?" *(Arnh. C.)*

— Door de Staten van Drenthe is herkozen tot lid van de Tweede Kamer de heer mr. *G. Kniphorst*

— In de eerste vergadering der provinciale Staten van Overijssel is de heer baron *van Haersolte van Haerst* weder ingekozen tot lid van de Staten-Generaal.

— In de zitting der Provinciale Staten van Noord-Braband van den 8. dezer zijn herkoren de heeren Mr. *A. Mutsaerts* en Mr. *J. L. A. Luyben*, en benoemd in plaats van den heer mr. *L. D. Storm*, welke dit jaar moest aftreden, mr. *J. B. Bots*, als leden van de Tweede Kamer der Staten-generaal.

ARNHEM, den 9. Julij. De strafoefening is heden aan *Christiaan Gepkens* volvoerd. — Diepe stilte heerschte onder de menigte, waartoe vooral ook de demoedige houding van den veroordeelde bijdroeg; er gebeurde niets, waardoor eenigermate de orde werd verstoord. — Geene militairen waren van elders ontboden, en ook dan zelfs, wanneer er eenige ongeregeldheden waren te duchten geweest, was bij den goeden geest, die ons garnizoen bezielt, dit op zich zelf genoeg, om alle vrees te doen wijken.

NIJMEGEN, den 8. Julij. Heden morgen barstte over deze stad en omliggende dorpen een buitengewoon zwaar onweder los. De bliksem sloeg in het dorp Beuningen, in een schuur, waar men bezig was met zaad dorschen. Gelukkig werd niemand getroffen, doch de bijna nieuwe schuur stond in een oogenblik geheel in vlam, en werd benevens een hooiberg, met veertig duizend ponden hooi een prooi der vlammen. Ook het huis ware vernield geworden zonder de ijverige pogingen tot blusschen, door eenigen aangewend, vooral door den pastoor van het dorp, die niet schroomde op het brandende dak te klimmen. In het groote dorp zelf was geen brandspuit voorhanden, zoodat de spuiten van de dorpen Winsen en Neerbosch, die zoo spoedig doenlijk toesnelden, slechts de verdere voortgang der vlammen konden stuiten. Indien in het dorp zelve een spuit voorhanden was geweest, zoude de hooiberg hoogstwaarschijnlijk zijn behouden gebleven. De verbrande perceelen behoorden in eigendom aan de wed. *van der Wedden*, en waren voor brandschade verzekerd.

— Ook in het dorp Wijchen is denzelfden morgen de bliksem in een boeren hofstede geslagen, welke geheel is afgebrand.

HAAKSBERGEN, den 8. Julij. Trof voor drie jaren deze gemeente een zwaren slag, doordien er alles verhagelde, heden is zulks weder nagenoeg het geval. Heden middag, ruim één uur kwam er een zwaar onweder op uit het zuiden, en viel er wederom zware hagel; men vond zelfs hagelsteenen ter grootte van een hoenderei, echter meer platvormig. Rondom het dorp, de buurschappen Brammelo, Holthuizen, Boekelo, en Eppenrolder zijn nagenoeg geheel vernield, terwijl de overige buurschappen zeer veel hebben geleden. Wanneer men nu in aanmerking neemt den hagelslag voor drie jaren, en de beide laatste ongelukkige jaren, dan kan men deze gemeente als totaal geruïneerd beschouwen, indien ze niet door meer gezegenden geholpen wordt. Was het kind met de ouders blijde, dat zij spoedig den honger zouden stillen, al deze hoop is weder vervlogen en hangt dezelve naast God van hunne medemenschen af om daarin te voorzien.

— Ook uit Zutphen schrijft men, dat jl. Donderdag, voormiddag 11 uur, daar een zeer zwaar onweder gewoed heeft, en dat de bliksem in het dak van het huis van mevrouw de wed. *de Bruyn*, bewoond door den heer luitenant *Quarles van Ufford* sloeg, het geheele dak en den schoorsteen verwoestte, zonder echter brand te veroorzaken. *(Kal.)*

— Men schrijft uit Leeuwarden dd. 6. Julij:

Luitenant *Queysen* is tot groote blijdschap en ter juister tijd met het onder zijne bevelen gestelde detachement dragonders in de omstreken van Winschoten teruggekeerd. Men vreesde aldaar dat te Pekel A en Veendam ongeregeldheden zouden voorvallen, en werkelijk vertrok 5. dezer de justitie met eenige dragonders naar eerstgenoemde plaats. Aldaar aangekomen, was er wel eenige zamenscholing onder het gemeen, maar de dragonders maakten er spoedig een einde aan.

Sedert eenige dagen liep het gerucht dat de Muntendammers een togt naar Winschoten zouden doen, maar zij zullen het niet wagen

In laatstgenoemde plaats heeft zich ook eene burgerwacht geformeerd van omstreeks 100 personen.

— Uit het jaarlijksch verslag van de provincie Overijssel blijkt, dat de bevolking aldaar op den 1. Jan. 1847 beliep 211,777 zielen. In 1846 waren er geboren 6135, overleden 5480, huwelijken 1455, van buiten de provincie ingekomen 3372, en dezelve verlaten 3529, zoodat de bevolking in geheel sedert 1. Jan. 1846 met 498 was vermeerderd.

In de provincie Groningen zijn in 1846 geboren 5996, overleden 4906, het getal huwelijken bedroeg 1461. Naar buiten de provincie zijn verhuisd 358, terwijl er slechts weder 273 zich hebben gevestigd. Op 1. Jan. 1847 bedroeg de bevolking 190,719 zielen.

— Zoo het heet is het thans in Groningen en Friesland weder rustig. Zou die rust echter niet 't gevolg zijn der onrust van dragonders en andere gewapenden, die onophou-

---

HET VOLK HEEFT HONGER.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

Aanschouw eens dat jonge meisje dáár, hetwelk peinzende en onder zorgen gebukt voortgaat; zij laat het hoofd zinken, als of zij vreesde dat men op haar gelaat de sporen eener slechte gedachte mogt ontwaren. Gij zoudt van bewondering en medelijden terugdeinzen, indien gij wist welk een storm van rampen reeds in het hart van dat jonge, uitgeteerde kind heeft gewoeld; indien gij wist welke vreeselijke worstelingen zij heeft uitgestaan, onder welke doodelijke aanvallen zij gewaggeld heeft zonder te zinken. Ach! wees toch zoo fier niet meer op de kuischheid uwer dochters, indien zij die deugd bezitten; gij hebt hare eer niet zien kampen met den honger..... Heden echter is de worsteling bij dat jonge meisje ten einde. Het arme kind heeft in dien strijd al de krachten van haar ligchaam, al de krachten van haren geest uitgeput. Dezen morgen heeft zij haar laatste kleedingstuk verkocht; dezen avond..... kunt gij, indien gij wilt, haar koopen..... ja, zij is te koop!

Weest niet verstoord op dien man dáár met dat woeste uiterlijk, met die ontdane gelaatstrekken, die u onder zijn voortrennen gestooten heeft. Volg hem liever met uwen blik, daar ginds op die eenzame kaai Dat is alweder een der zonen van een talrijk arm huisgezin. Reeds sedert eene maand is hij zonder werk, en gevolgelijk.... zonder brood. Maar gij hebt hem uit het oog verloren. Luister. ... Dat is het geluid van het ploffen van een ligchaam in het water ....

Het volk heeft honger..... de trotsche rijke spijst..... O! wenscht u zelven geluk dát ditzelfde volk, zoo zwaar gelasterd, in den boezem zijner ellende, nog zoo veel onderwerping, moed en zedelijkheid heeft overgehouden. Welke schrikkelijke rampen, welke noodlottige gevolgen zoudt gij te betreuren hebben, indien die verhevene deugden het hart van het volk eens verlieten. De dieven en de moordenaars, weet het wel, worden voor een groot gedeelte aangeworven uit de klasse der behoeftigen, en uit hen, die geene kracht genoeg hebben hunne dagen door eenen zelfmoord te eindigen, of om manmoedig den dood af te wachten, onder de langzame kwellingen van den honger. Juich hen toe, die worstelen die sterven om die zuiverheid van hun geweten te bewaren, die rein en eerlijk blijven te midden van die wereld, waarin zij leven; eene zonderlinge wereld, waarin maar al te dikwijls rijkdom de vrucht is van ledigang en ondeugd, waar zoo dikwijls de armoede de gezellin is des arbeids en der braafheid. Werp dan die hatelijke en nietswaardige spotternij den arme niet meer in het aangezigt: Het volk heeft dorst! Ducht dat het volk u antwoorde, dat uwe lasterlijke aantijging wel op een zeer klein gedeelte toepasselijk is, doch zeker niet op de groote menigte: ducht dat het u ten antwoord geve, dat er zich wel eenige dronkaards onder hen bevinden, maar... zoo als er eenige regtschapene menschen onder u gevonden worden.

Kom, ten overvloede, nog eens mede en laat ons te zamen die herberg binnengaan, waarin gij niets dan kielen ziet; houd de hand van die man tegen, die bevende zijn glas aan den mond brengt, en vraag hem waarom hij zich komt bedrinken aan dat geestrijke vocht, dat zijn bloed verhit en zijn verstand benevelt. Luister dan toe, en overweeg wel het antwoord dat hij u geven zal, terwijl hij het hoofd laat zinken, om u niet zoo zeer zijne verlegenheid, als wel zijne tranen te verbergen: Ik tracht dus te vergeten dat ik morgen honger zal hebben! ....

Geloof echter niet dat de tooneelen, welke zich aan u hebben voorgedaan, de gansche voorstelling, de algeheele uitdrukking zijn van de ellende des volks. Gij hebt eenige lompen slechts opgeligt, eenige afzonderlijke tranen opgevangen, met den vinger

delijk in sterke patrouilles nacht en dag in alle rigtingen de steden doorkruissen, en elkander zoo spoedig volgen dat de eene naauwelijks voorbij is of de andere verschijnt weder? Overigens moet die rust, zoo ooggetuigen verzekeren, veel hebben van eene in de adem schieting, om zich tot nieuwe onrust te bereiden. Althans zegt men, dat er verschijnselen worden waargenomen, welke die gedwongen rust zeer doen mistrouwen. De gemoederen zijn nog steeds hevig gespannen en de geest verre van tevreden.

Veel onverklaarbaars heeft er bij die oproerigheden geheerscht. Onder de eigenlijke armen en bedeelden zijn, zoo men zegt, geene deelnemers gevonden. Wie waren het dan? van waar kwamen ze? wat dreef hen aan? wat was het eigenlijk doel? Hoe braken die tumulten zoo op verscheidene plaatsen te gelijk uit, en dat op een tijdstip, dat de nood en behoefte zoo goed als geweken konden beschouwd worden? Waarom zijn vele mannen der regering, in burgerlijke of militaire betrekking, aan die gewelddadigheden blootgesteld geweest? Ziedaar vragen, die moeijelijk te beantwoorden zijn. Zou hier ook aan *Bertrand et Raton* moeten gedacht worden? (Zoo als men weet is „*Bertrand et Raton, ou l'art de conspirer*" de titel van een tooneelstuk van *Scribe*, welke namen naar eene fabel van *Lafontaine* genomen zijn, waarin de aap (*Bertrand*) en kat (*Raton*) bezig zijn kastanjes te braden, en de aap de pooten van de kat gebruikt om de kastanjes uit het vuur te halen).

Deze en meer vragen zal de tijd misschien oplossen. Dit echter weten wij, dat de burgerstand steeds achteruit gaat en de armoede toeneemt; dat de ontevredenheid des volks hoe langer hoe grooter wordt, dat het stelsel van verdrukking en uitzuiging en het productief maken der belastingen steeds hatelijker wordt en op den duur onmogelijk kan geduld worden. Vergeefs zullen militairen en strafwetten dien geest van ontevredenheid bedwingen. Deze middelen zullen ze slechts te meer aanzetten en tot uitbarsting drijven. — Begrijpt men dan het hatelijke, gevaarlijke en jammerlijke niet van rustige en onschuldige burgers in hunne huizen door de militairen te doen doodschieten, zoo als te Groningen geschiedt is? Zal onze armee op den duur met zulk eene eervolle bestemming genoegen nemen? Zal, met één woord, het stelsel van het behoud, waaronder de natie zucht en dat haar tot den bedelstaf brengt of naar Amerika drijft, het tegen den meer en meer ontwakenden volksgeest kunnen uithouden?

O, veel, zeer veel is uit de gebeurtenissen dezer dagen te leeren. Mogt er onze regering een wijs oor voor hebben! Nogmaals drukken wij haar ernstig op het hart:

O, zy het volk u dier en waard!
Het heeft nog van dien ouden moed,
Die Holland ophief uit den vloed,
En die het vry streed met het zwaard:

. . . .

Heb lief het volk! Doe wel de schaar!
Maar spot niet met zyn kracht!

(*Kal.*)

— Het *Journal de la Haye*, (zegt *Asmodée*) dat het Openbaar Ministerie aanhitst om ons te vervolgen, heeft geene melding gemaakt noch van de vrijspraak van onzen Redacteur van dit blad, noch van de definitieve vrijspraak door den Hoogen Raad van de Uitgeefster der *Vlissingsche Courant*, welke 18 maanden is vervolgd wegens vermeende beleediging der Staten-Generaal.

Heeft het *Journal de la Haye* daardoor nu nog niet eens weder getoond, een waardig dienaar te zijn van onze Ministers, die dejeûneren met afpersingen, dineren met vervolgingen, souperen met knevelarijen en ontwaken met verklikkingen.

— De kamer der Pairs in Frankrijk heeft veel gelijkenis op de nederlandsche (Eerste Kamer). Dezer dagen was een amandement, op een aanhangig wetsontwerp, betreffende de geneeskunde, bijna bij vergissing aangenomen.

— Men roemt zeer het gedrag van den gouverneur van Friesland, die terstond op het eerste berigt der onlusten te Harlingen, zich derwaarts heeft begeven, en zoowel daar als te Leeuwarden zich aan 't hoofd gesteld heeft om het oproer te keer te gaan.

— Volgens verslag aan de Staten van Zeeland, is de bevolking der provincie in 1846 met 472 afgenomen, op den 1. Jan. 1847 was het cijfer der bevolking 156,590 zielen.

Onder de naar buiten de provincie vertrokken personen bevonden zich wederom landverhuizers.

Om den staat van zaken dienaangaande juist te kennen, en voor zoo veel noodig overdreven berigten te kunnen tegenspreken, is met opzigt tot de landverhuizing een opzettelijk onderzoek ingesteld.

Dit heeft doen zien, dat gedurende het jaar 1846 en de vier eerste maanden van het loopende jaar, uit dit gewest naar Amerika zijn afgereisd 220 huisgezinnen of 1108 personen, waaronder 34 landbouwers, 88 handwerkslieden en die van andere bedrijven, 168 veld-arbeiders en 58 zonder beroep. Van de hoofden dier huisgezinnen waren 4 gegoed, 95 eenigzins gegoed, de overigen behoorden tot de min gegoeden en bezaten naauwelijks genoeg om den overtogt te bekostigen. Onder de vertrokkenen bevond zich een groot getal afgescheidenen.

— Eene weduwe van 30 à 40 jaar wenscht nogmaals in aanraking te komen met een iemand, tot uitbreiding zijner affaire, er zal gelegenheid zijn tot oculaire inspectie.

(*Haarl. C.*)

— Te Hilversum is een tand opgedolven van een olijfant uit den tijd der praeadamiten.

— In 't Nieuwe Diep heeft een scheepsdoctor op zijn hoofd gemikt dat er de dood na volgde.

INGEZONDEN STUKKEN.

DE DIPLOMAAT.

Eene Type.

(BEGIN, MIDDEN EN EINDE.)

O tot I. Een woelachtige jongen, met den pappolepel opgevoed wordende; want nederlandsche melk zuigen wil hij niet, in plaats van met veêren is zijn wiegbedje met protocollen gevuld.

II. Hij leert loopen, maar loopt geducht krom.

III. Krijgt een puntbuisje met witte halskraag, kwasten en pantalon *en blouse*.

IV. Leert spellen en lezen.

V. Schrijven en rekenen.

VI. Idem, den regel van drieën en aardrijkskunde.

VII. Leert Fransch, dansen en in den wind schermen.

VIII IX en X. Leert meer levende talen, cigaren rooken, snuiven en bittertjes drinken.

XI. Het gekke nummer, kalverliefde.

XII. Gaat op de Latijnsche school.

XIII en XIV. Vreet letters en boeken.

XV. Komt zeer gemakkelijk door het staats-examen; wordt Litt. Hum. Stud en geeft eene schrikkelijke ontgroen-partij.

XVI. Wordt Jurist-student en neemt de collegies in de wijsbegeerte van het regt waar.

XVII. Promoveert met de kap en heeft papa een mooije boel geld gekost. Zijne dissertatie handelt over het regt van den slimste.

XVIII. MIDDEN. Knaapachtige man. Geattacheerd aan de ambassade. Knevveltjes, amours en intrigues. Eerste ridderorde.

XIX. Krijgt brieven van *venia aetatis* en sluit een contract over de opvoeding van drie of vier natuurlijke kinderen.

XX. Eerste grijze haren, duel met champagneglazen.

XXI tot XXVIII. Intrigues, kuiperijen, tinnegieterijen, present-snuifdoozen enz.; de borst gelijkt op het schoudermanteltje in Dr. HEYES nieuw kinderboekje, door de menigte lintjes van allerlei kleuren.

XXIX. Aanvallen van hersen-beroerten.

XXX. Huwelijk, na 30 jaren sukkelens, 12 jaren vrijens en intrigerende, eindelijk in de haven, doch bij nader inzien op zand.

XXXI. Krijgt een meisje (de gewone loop; slechts de arme houthakkers en de maaijers krijgen zonen). Zijne vrouw onthoudt het echter de borst, anders zou ze ten hove niet kunnen walsen, en veel te slap geboezemd voor den dag moeten komen. Fi donc!

XXXII tot XXXIX. Drukke bezigheden; uitvallen der haren, ten gevolge van gedachten in slapelooze nachten; kromming van den ruggegraat wegens het veelvuldig met den neus in de papieren zitten, voeteneuvel, ten gevolge van gebrek aan beweging; zenuw-toevallen door overspanning veroorzaakt.

XL. EINDE. Afgeleefde grijsaard; eerbiedwaardig om zijne hooge jaren; want de champagne-jaren meêgerekend is bij 80.

XLI en half. Men leest in de nieuwsbladen. » In » den vroegen morgen van.... is alhier overleden de » Hoog Welgeboren Heer...... Ridder Grootkruis der » .... orde, Gezant bij het Hof van......, na » eenen veelvuldigen en veelsoortigen arbeid van.... » jaren bezweken in den leeftijd van 41 jaren en 6 » maanden. Allen welke den ontslapenen kenden, zullen zijn verscheiden zegenen."

Ziedaar lezers, een dorre schets van een diplomaatje; of hij tot onze of tot andere natien behoort, moet u tamelijk onverschillig wezen; ik schreef tot uw *amusement*.

AARDENBURG, Julij 1847. DOORN.

MENGELINGEN.

Er zijn lieden, die gedwongen zijn, de helft van hun leven op reis door te brengen, lieden, die jaar in, jaar uit een viertal maanden op stoombooten en diligences en de overige 8 maanden in logementen bivouacqueren. Tot deze menschen behooren de dagelijks in aantal toenemende *commis-voyageurs*, of zoogenaamde Monster-reizigers, die tegenwoordig bijna eene op zich zelf staande kaste of gild vormen. Deze eerwaardige wereldburgers, hetzelfde of zij in wijn of tabak, in zijde of katoen, in papier of doek handelen, kent men zeer gemakkelijk aan de volgende kenmerken.

1. Hij draagt eene zwarte das, een dikken, meestal hollen zegelring, en is een vijand van handschoenen.
2. Hij is een liefhebber van zijden zakdoeken, parfumeert zich, en drinkt gaarne champagne.
3. Hij snuift nu en dan, zingt Barcarole en verzuimt geene comedie, want hij is een beschermer der kunsten en een vijand der kritiek.
4. Aan de table d'hôte maakt hij de meeste drukte, en coquetteert met alle dames.

Trots menige onaangename eigenschap, is de *commis-voyageur* een hupsch en gezellig mensch, volgepropt met anecdoten en aardigheden, die hij niet genoeg vertellen kan.

De liefde valt soms zot uit. — In Pruissen heeft zich voor korten tijd op een dorp een bevallig meisje van 17 jaar in eenen — 53jarigen tuinman dusdanig verliefd, en wel zoo! dat zij haren vurig geliefden in den korten tijd van 7 maanden niet minder dan 283 minnenbrieven schreef.

Het einde van deze zonderlinge liefde was zeer treurig. Men vondt beide op eenen morgen in de kamer van den geliefden door kolendamp gestikt.

Wie zou nu nog twijfelen, dat het in onze dagen geen romantische liefde kan geven?

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 13. Julij. Sedert den 10. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Charlotte, R. S. Strammirtz, Rio-Janeiro, koffij; Adelaide Louise, J. Strabre, Falmouth, tarwe; Marie Chilton, E. F. Tim, Rio-Grande, gezouten huiden; Niord, J. F. Neurst, Olessa, rogge; Preciosa, J. Abrams, Gibraltar, rogge en garst; Providence, J. de Meire, Venota, A. de la Coste, beide Rio-Janeiro, koffij; Merede, G. Morbiati, Havannah, suiker; Sarah Maria, G. H. Botje, St. Petersburg, lijnzaad; Experiment, J. G. Almgren, Monte-Video, huiden; Bouverie, Maltha, mais; Washiro, H. C. Balteeg, Trieste, raapzaad.

Voor Rotterdam bestemd:

The Cruizer, J. Hijgelthijm, Eerst, passagiers.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Norden, O Granhelm, Helsingor, the John, J. Rundle, New-Cast, beide ballast.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 ure.
Sluiting des avonds 9 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

---

eenige wonden aangeraakt, eenige weinige dampen slechts van stinkende en verpestende lucht ingeademd; gij zijt slechts de eerste treden afgedaald, maar gij hebt de diepte van dien slijkerigen afgrond nog niet gepeild, waarin de duizendtallen der lieden uit het volk zich krampachtig bewegen, en waar hun bloed en hunne tranen zich ieder uur met den modder vermengen! ....

Begrijpt gij evenwel niet, dat er tot de genezing van zoodanige wonden spoedige en afdoende middelen noodig zijn? Iederen dag, ieder uur, breidt zich de verarming uit, en kruipt als een kanker onder de volksmassa's voort, welke zij wegmaait. Zult gij dan niet ontwaren dat uw gebouw dreigt in te storten, dat het maatschappelijk ligchaam der ontbinding nadert, dat men zich haasten moet op die wonden verbanden te leggen, dat gapende vleesch zamen te hechten, aan dat bloed zijnen omloop weder te geven, en voor het hart van den zieke wederom bronaderen te openen van herschepping en leven?

Maar stil! Een verwijderd geluid heeft uw oor getroffen. Eerst is het een dof en bijna gesmoord gemompel, als het eerste gedruisch van den vulkaan die zal losbranden; vervolgens is het een ontzaggelijk en onstuimig geraas, zoo als het knallen van de donders des Etna's. Luister.... de geweren stooten tegen elkander en worden aangelegd; het vuur schittert, de kogels fluiten, de glazen worden verbrijzeld door het schokken der losbranding..... Ha! gij triomfeert dan eindelijk, en de aanval des volks heeft voor u de zaak gewonnen gemaakt. Voor de smarten des volks zoudt gij mogelijk medelijden gevoeld hebben; nu hebt gij slechts minachting over voor de uitbarstingen van zijne magtelooze woede. Gij draalt niet den vloek uit te spreken over het hoofd des volk! Maar wie zegt u dat het geluid van die losbranding, welke daar geschiedt, de weêrklank niet is van de klagt, die uit 's volks ingewanden voorkomt: de noodlottige roepstem dergenen die niet te eten hebben, tot hen die eten. Zult gij u niet afvragen of eene maatschappij, waar de stem der menschheid op deze wijze in geweerschoten spreekt, om zich door het menschelijk oor te doen verstaan; of eene maatschappij, waarin men de kogels tot redenen van overtuiging bezigt, niet alle blaam, niet alle verantwoordelijkheid op zich laadt?

Groote God! terwijl het kruid en het lood de straten en pleinen schoon vegen, terwijl de lijken vertreden worden onder de hoeven der paarden, terwijl die hartverscheurende, die plegtige kreet: « het volk heeft honger!" nog in afgebroken woorden wegsterft in de opene en bebloede borsten, sluit gij u op, gij en uwe vrienden, de mannen der regering, in de binnenste uwer met goud versierde zalen; gij sluit eenen kring rondom de tafel, waarop de maaltijd is aangeregt, en met koelbloedigheid een gesprek aanknoopende over het oproer, dat er gaande is, vraagt gij elkander met eene onbeschaamde en leugenachtige verwondering af, of het volk dan zulke gewigtige redenen had om zich zoo zeer op te winden. Gelukkige grondeigenaars, vraagt het dan ook aan God waarom uwe druiven gisten, wanneer gij ze in de wijnpers hebt vergruisd.

Weet echter dat er meer kracht en leven verholen ligt achter die afzigtelijke magerheid van dat kleurloose en ontvleeschte ligchaam, dat het volk heet, dan achter die gemaakte logheid, waaronder uwe tering zich verbergt, en uwe verborgen zwakheden en den doodelijken kanker, die u vleesch en beenderen verteert. Geloof niet dat gij eene schuilplaats vinden zult achter uw goud, uwe bajonetten, uwe wetten, in het belang van enkelen gemaakt, uwe wankelende instellingen, achter uw koningschap eindelijk. Ziet gij dan niet dat uwe tanden reeds uitvallen, en uw hoofd kaal wordt. De geest der menschheid is in beweging: niets zal zijnen loop vertragen. Laat zelf de slagboomen neder, waarachter gij u in uwe vrees verschanst, of men breekt ze weg; laat dan ten minste, indien uw wil zich daartegen verzet, het beter begrip uw helper zijn. Neem de lessen van het verledene ter harte, en lees en herlees de volgende bladzijde, ontleend aan de geschiedenis der laatste eeuw:

Op zekeren dag gaf de Koning een feestmaal aan den Adel. Reeds waren de edele gasten rondom den koninklijken disch gezeten; men was geen genoodigde meer wachtende .... Toens eensklaps een lakkei met ontsteltenis de deur der eetzaal kwam binnenstormen, en aandiende:

– Het Volk! ....

ARTHUR DANGELIERS,
(*Débat Social*)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.